

108365 - Instemmings- en nalevingsgeschil. Het bevoegd gezag geeft toestemming om het besluit tot regeling van de gevolgen van de sluiting van de school te nemen. Verzoek van de OMR tot vergoeding van de kosten wordt afgewezen voor wat betreft het instemmingsgeschil en tot een maximum toegewezen voor wat betreft het nalevingsgeschil.

UITSpraak

in het geding tussen:

de Raad van Bestuur van [stichting], gevestigd te [vestigingsplaats], verzoeker, hierna te noemen het bevoegd gezag
gemachtigde: de heer mr. C.A.M. van Vught

en

de oudergeleding van de medezeggenschapsraad van [school], gevestigd te [vestigingsplaats], verweerster, hierna te noemen de OMR
gemachtigde: de heer mr. W.D. Berkhout

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 3 augustus 2018, ingekomen op 6 augustus 2018 en aangevuld op 7 en 12 september 2018, heeft het bevoegd gezag een instemmingsgeschil aan de Commissie voorgelegd. Het bevoegd gezag verzoekt de Commissie om toestemming te verlenen om het besluit tot regeling van de gevolgen van de sluiting van [school] per 1 augustus 2018, zoals verwoord in zijn instemmingsverzoek d.d. 25 juni 2018, te nemen.

De OMR heeft op 10 oktober 2018 een verweerschrift ingediend.

Daarbij heeft de OMR een nalevingsgeschil ingediend. Dat geschil betreft de weigering van het bevoegd gezag om de verdere kosten van het voeren van rechtsgedingen door de OMR te vergoeden.

Het bevoegd gezag heeft ter zake van het nalevingsgeschil op 29 oktober 2018 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van de geschillen vond plaats op 8 november 2018 te Utrecht.

Op deze zitting waren voor het bevoegd gezag aanwezig: [bestuurder], bestuurder, bijgestaan door de gemachtigde, de heer mr. C.A.M. van Vught.

Namens de OMR waren aanwezig, de heer [lid OMR 1], de heer [lid OMR 2] en de heer [lid OMR 3], allen lid OMR, bijgestaan door de gemachtigde, de heer mr. W.D. Berkhout.

Beide partijen hebben een pleitnotitie overgelegd.

2. FEITEN

[bevoegd gezag] voert het bevoegd gezag over 24 scholen: 23 scholen voor regulier onderwijs en één school voor speciaal basisonderwijs. Bij de stichting bieden ongeveer 450 medewerkers basisonderwijs aan circa 4.300 leerlingen.

Eén van deze scholen was [school], die op 1 augustus 2018 is opgeheven. [school] was een Jenaplanschool. Tot 1 augustus 2002 viel de school onder een zelfstandig bestuur dat alleen deze school in stand hield. Per 1 augustus 2002 is de school overgedragen aan het bevoegd gezag. De laatste jaren daalden de leerlingenaantallen van 93 in het schooljaar 2014-2015 tot 43 in het schooljaar 2017-2018, waarmee de school voor het tweede jaar onder de opheffingnorm van 63 leerlingen voor de gemeente [plaatsnaam] kwam. Omdat het bevoegd gezag geen mogelijkheid meer zag de school open te houden, heeft hij het voornemen kenbaar gemaakt tot sluiting van de school per 1 augustus 2018. Op 18 mei 2018 heeft het bevoegd gezag de MR van [school] verzocht in te stemmen met sluiting van de school per 1 augustus 2018. Per brief van 8 juni 2018 heeft de MR het bevoegd gezag meegedeeld niet negatief te adviseren over het voorgenomen besluit tot sluiting. In deze brief heeft de OMR het bevoegd gezag verzocht om een regeling te treffen voor het opvangen van de gevolgen van de sluiting van de school voor de ouders van de leerlingen.

Per brief van 11 juni 2018 heeft het bevoegd gezag de MR meegedeeld de voorgenomen sluiting van de school per 1 augustus 2018 definitief te maken. Daarbij heeft het bevoegd gezag de OMR meegedeeld welke regeling het wenst te treffen voor het opvangen van de gevolgen van de sluiting van de school voor de ouders van de leerlingen: het bevoegd gezag garandeert een zogeheten warme overdracht naar de nieuwe school (indien gewenst); via een Overstapservice worden de gegevens van de leerlingen veilig, digitaal en snel overgedragen; een ex-leerkracht van [school] zal worden ingezet voor begeleiding van kinderen van [school] naar de nieuwe leerkracht; ouders wordt op aanvraag extra begeleiding voor hun kind geboden en er zal in kaart worden gebracht wat de leerachterstanden of -voorsprongen van de leerlingen van [school] zijn, zodat, indien nodig, een plan van aanpak gemaakt kan worden. Voorts stelt het bevoegd gezag € 125 beschikbaar voor een bedankje voor de ouders van de PR werkgroep en er zal een budget van € 1.000 beschikbaar worden gesteld voor een reünie van (oud-)leerlingen, (oud-)ouders en (oud-)leerkrachten, nog voor sluiting van [school].

Op 25 juni 2018 heeft het bevoegd gezag een instemmingverzoek voorgelegd aan de (O)MR met betrekking tot de regeling van de gevolgen van de sluiting van [school]. Op 5 juli 2018 heeft de OMR het bevoegd gezag bericht dat zij niet instemt met de voorgestelde regeling. Hierop heeft het bevoegd gezag het instemmingsgeschil ingediend bij de Commissie.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Instemmingsgeschil

Het bevoegd gezag

Het bevoegd stelt voorop dat de OMR niet meer bestaat omdat de school niet meer bestaat. Artikel 3 lid 1 Wms bepaalt dat aan een school een medezeggenschapsraad is verbonden. Als de school is opgeheven kan er dus ook geen MR meer zijn. Voorts is de kern van het geschil dat de OMR een schadevergoeding wenst maar daar is de regeling van de gevolgen van de sluiting niet

voor bedoeld. Dit is een vorm van détournement de pouvoir die moet leiden tot niet-ontvankelijkheid van de OMR.

Inhoudelijk voert het bevoegd gezag het volgende aan.

Er is geen reden voor het bieden van psychische hulp aan de leerlingen. Er zijn allerlei maatregelen genomen om de overdracht van de kinderen naar andere scholen te begeleiden. Dat moet voldoende zijn. Bovendien is niet gebleken dat kinderen vanwege de overstap naar een andere school psychische problemen zouden hebben.

Er is ook geen reden om excuses aan de ouders en leerlingen aan te bieden. Het is ook onacceptabel dat de OMR haar instemming onthoudt om te bereiken dat excuses worden gemaakt.

Aan de wens van de ouders om een budget van beschikbaar te stellen van € 400 per leerling per jaar tot en met groep 8 voor de overblijfkosten van de leerlingen van [school], ook als ouders hebben gekozen voor een school onder een ander schoolbestuur, kan het bevoegd gezag niet tegemoet komen.

Dit zou in strijd zijn met verplichtingen voortvloeiend uit artikel 45 lid 1 Wet Primair Onderwijs (WPO) en artikel 148 WPO. Als de kosten voor overblijven, zoals de OMR stelt, geen wezenlijk ander karakter hebben dan welke schadevergoeding ook die een schoolbestuur aan ouders betaalt, dan is sprake van een schadevergoeding op basis van een aansprakelijkheidsstelling, en daar zijn andere procedures voor. Voorts zijn er in de nabijheid voldoende scholen om uit te kiezen, en daar zijn ook scholen bij waar geen overblijfkosten zijn. Vergoeding van kosten hoeft dan geen rol te spelen bij de keuze voor een school.

De wens van de OMR tenslotte om toe te zeggen dat binnen een termijn van drie weken na 5 juli 2018 een definitieve regeling van de gevolgen van de sluiting van de school voor de ouders getroffen wordt, vormt voor het bevoegd gezag geen punt van geschil. Het bevoegd gezag zal de definitieve regeling na uitspraak van de Commissie, meteen met de ouders van de leerlingen communiceren.

De OMR

De OMR stelt dat de school weliswaar niet meer bestaat, maar de MR (en daarmee de geledingen) kunnen dan nog wel blijven functioneren. Een andere interpretatie zou onredelijk zijn omdat met name procedures vanwege de mogelijke lange termijnen dan niet zouden kunnen worden gevoerd door de OMR. Dat geldt in dit geval eens te meer, omdat het bevoegd gezag de regeling erg laat aan de OMR heeft voorgelegd.

Over de regeling van de gevolgen van de sluiting van de school voor de ouders van de leerlingen heeft de OMR het volgende aangevoerd.

Tot aan de zitting van de Commissie zijn geen psychische problemen bij leerlingen gesignaleerd. Maar dat kon niet worden voorzien en de OMR heeft zich dan ook in eerste instantie in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat een regeling beschikbaar moest zijn.

Er is reden genoeg voor het aanbieden van excuses omdat de door het bevoegd gezag gevolgde procedure onrust veroorzaakte.

Voor de overblijfkosten geldt dat het bevoegd gezag zijn stelling, dat de schadevergoeding zou moeten worden "opgelost" via het aansprakelijkheidsrecht, niet onderbouwt. Een aansprakelijkheidsverzekering is niet bedoeld voor door een bestuurder bewust gemaakte afwegingen die voor ouders een onbedoeld neveneffect hebben.

De kosten waar de ouders nu voor komen te staan, zouden zij niet maken als de school niet werd gesloten. Het gaat dan met name om de kosten van tussenschoolse opvang en eventueel te maken extra reiskosten. Het bevoegd gezag dient de gevolgen van de sluiting van de school serieus te nemen. Door het niet opvangen van de financiële gevolgen voor de ouders van de sluiting van de school, is voor hen ook de keuzevrijheid voor het te volgen onderwijs in het geding. De OMR begroot de vergoeding die het bevoegd gezag redelijkerwijs dient te verstrekken op € 400 per leerling per nog te volgen schooljaar op de basisschool.

Nalevingsgeschil

De OMR

De OMR verzoekt de Commissie het bevoegd gezag te veroordelen in de kosten van zowel het instemmingsgeschil als in de kosten van het nalevingsgeschil.

Voor het instemmingsgeschil laat het bevoegd gezag zich onverplicht bijstaan door een deskundig adviseur. Niet in te zien valt waarom de OMR dan ook niet een deskundig adviseur zou mogen inschakelen. Daarbij hanteert de deskundige een redelijk tarief.

De kosten van een nalevingsgeschil zijn in ieder geval voor rekening van het bevoegd gezag. Dit is conform jurisprudentie. Deze kosten zijn in ieder geval redelijkerwijs noodzakelijke kosten. Voorts heeft het gedrag van het bevoegd gezag geleid tot het inhuren van een adviseur. Zo overlegde het bevoegd gezag regelmatig afzonderlijk met de PMR, hetgeen in strijd met de Wms is. Het bevoegd gezag onderbouwt zijn standpunten, dat de gemachtigde juridisch onjuist heeft gehandeld en dat de kosten de grens van redelijkerwijs noodzakelijk kosten hebben gepasseerd, niet. Tot slot voert de OMR aan dat de ingeschakelde deskundige, [deskundige], niet door de gemachtigde van de OMR is ingeschakeld. Het was andersom; [deskundige] heeft de gemachtigde van de OMR ingeschakeld.

Het bevoegd gezag

De OMR bestaat niet meer en kan dan ook geen aanspraak maken op vergoeding van kosten van een deskundige. De Commissie is ook niet bevoegd een kostenveroordeling uit te spreken.

De OMR heeft een overeenkomst gesloten met de gemachtigde zonder goedkeuring vooraf door het bevoegd gezag. Voor het bevoegd gezag was er dus sprake van een voldongen feit. De gemachtigde heeft nooit een kostenraming ingediend; er is alleen gefactureerd. Het bevoegd gezag heeft meermaals de gemachtigde gevraagd een opgave te doen van te maken kosten. De gemachtigde gaf dan aan dat dit vooraf niet zou zijn aan te geven en dat tussentijds zou worden gerapporteerd over de stand van zaken. Hiermee werd het bevoegd gezag geconfronteerd met een 'open einde verhaal'. De handelwijze van de OMR en de gemachtigde met betrekking tot de te maken kosten is dus juridisch onjuist geweest. Daarbij is de grens van 'redelijkerwijs noodzakelijke kosten' overschreden.

Uit de recente jurisprudentie over artikel 28 Wms blijkt dit artikel een aantal elementen te bevatten. Namelijk dat het bevoegd gezag in staat moet worden gesteld vooraf een beoordeling te maken of de kosten die ten laste van het bevoegd gezag komen redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de vervulling van de taak van de medezeggenschapsraad en haar geledingen. Het medezeggenschapsorgaan moet daartoe het bevoegd gezag voldoende gegevens aanreiken, waarin in elk geval: 1. een concrete omschrijving van het onderwerp waarover de OMR een deskundige wenste te raadplegen; 2. een toelichting waarom het in dit geval redelijkerwijs noodzakelijk is daarover een deskundige te raadplegen; en 3. een opgave van de daaraan verbonden kosten. Dit alles is niet gebeurd.

De door de OMR ingestelde procedure houdt ook inhoudelijk geen stand. Het betreft détournement de pouvoir en is gericht op onwettig handelen door het bevoegd gezag. Voorts heeft de gemachtigde van de OMR werkzaamheden verricht die niet bij zijn taak hoorden, zoals het proberen te herstellen van de juiste verhoudingen tussen de geledingen van de MR, aldus de OMR.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Instemmingsgeschil

Bevoegdheid

Het bevoegd gezag heeft een instemmingsgeschil voorgelegd aan de Commissie en vraagt de Commissie hem toestemming te verlenen om het besluit tot regeling van de gevolgen van de sluiting van basisschool [school] per 1 augustus 2018, zoals verwoord in zijn brief d.d. 11 juni 2018, te mogen nemen. Op grond van artikel 31 lid 1 Wms neemt de Commissie kennis van geschillen, zoals bedoeld in de artikelen 32, 33, 34 en 35 Wms. Ingevolge artikel 32 lid 1 Wms kan het bevoegd gezag de Commissie om toestemming vragen om een besluit te mogen nemen indien de medezeggenschapsraad (hier de OMR) aan een voorgenomen besluit van het bevoegd gezag de vereiste instemming heeft onthouden. Op grond van artikel 13 lid 1 onder a Wms, dat gelijkloidend is aan artikel 24 aanhef en onder a van het door het bevoegd gezag overgelegde medezeggenschapsreglement heeft de OMR instemmingsrecht ten aanzien van de regeling van de gevolgen van de beëindiging van de werkzaamheden van de school. De OMR heeft deze instemming niet gegeven en het bevoegd gezag heeft de Commissie verzocht om toestemming te geven om het besluit ter zake vast te stellen. Op grond van het bovenstaande is de Commissie bevoegd het geschil te behandelen.

Ontvankelijkheid

Het verweer van het bevoegd gezag dat de OMR niet meer bestaat en daarmee deze procedure bij de Commissie niet kan voeren houdt geen stand.

Vast staat dat de OMR op 5 juli 2018 het bevoegd gezag heeft bericht dat zij niet instemt met de voorgestelde regeling. Daarmee is het geschil ontstaan vóór de datum van sluiting van de school, toen de OMR dus nog bestond. Het bevoegd gezag heeft vervolgens het geschil bij de Commissie op 6 augustus 2018 ingediend. Dit was binnen de voorgeschreven termijn voor indiening van een instemmingsgeschil, maar na sluiting van de school. Hoewel de school op het moment van indiening van het geschil bij de Commissie reeds was opgeheven, moet redelijkerwijze worden geoordeeld dat de OMR is blijven voortbestaan voor wat betreft de uitoefening van haar wettelijk recht om als partij op te treden in een geschil dat betrekking heeft op een bijzondere medezeggenschapsbevoegdheid die vóór de datum van sluiting van de school is uitgeoefend. Een andere redenering zou erop neerkomen dat alleen al door te wachten totdat de datum van 1 augustus 2018 was gepasseerd, het bevoegd gezag de wettelijke medezeggenschapsrechten van de OMR en de daarmee samenhangende verplichtingen van het bevoegd gezag illusoir zou maken.

Het geheel overziend oordeelt de Commissie het verzoek ontvankelijk.

De regeling van de gevolgen van de sluiting van de basisschool

Ingevolge artikel 32 lid 1 Wms geeft de Commissie het bevoegd gezag slechts toestemming het besluit te nemen als de OMR niet in redelijkheid tot het onthouden van instemming heeft kunnen komen of indien sprake is van zwaarwegende omstandigheden die het te nemen besluit van het bevoegd gezag rechtvaardigen.

Ten aanzien van de wens van de OMR om in de regeling waar nodig psychische hulp aan te bieden aan leerlingen die moeite zouden hebben met de sluiting van de school overweegt de Commissie dat het bevoegd gezag voldoende maatregelen heeft getroffen om de overstap van leerlingen van [school] naar een andere school soepel te laten verlopen. Het bevoegd gezag garandeerde een zogeheten warme overdracht naar de nieuwe school (indien gewenst). Via een Overstapservice zijn de gegevens van de leerlingen veilig, digitaal en snel overgedragen. Een ex-leerkracht van [school] is ingezet voor begeleiding van kinderen van [school] naar de nieuwe leerkracht. Ouders wordt op aanvraag extra begeleiding voor hun kind geboden en er is in kaart gebracht wat de leerachterstanden of –voorsprongen van de leerlingen van [school] zijn, zodat, indien nodig, een plan van aanpak gemaakt kan worden. Een concrete aanleiding om hiernaast nog een regeling voor psychische hulp te treffen was er niet en is ook evenmin achteraf gebleken, hetgeen de OMR ter zitting heeft erkend.

Het communiceren van de definitieve regeling is geen geschilpunt meer gebleken.

Over de door vergoeding van de kosten en de door de OMR hieraan verbonden beweerde inperking van de keuzevrijheid voor het onderwijs, overweegt de Commissie allereerst dat voor te stellen is dat onder omstandigheden door een bevoegd gezag (financiële) maatregelen genomen kunnen of zelfs dienen te worden om deze grondwettelijk beschermde keuzevrijheid te borgen. Bijvoorbeeld in situaties waarin een school sluit en er geen scholen met eenzelfde grondslag in de nabije omgeving zijn. Echter, in tegenstelling tot wat de OMR aangeeft, is in dit geval geen sprake is van inperking van de keuzevrijheid, in principiële zin, voor de ouders van de leerlingen. Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is gebleken dat ouders hun keuze voor de school waar hun kind naar toe is gegaan in overwegende mate hebben gegrond op het onderwijsconcept van [school], namelijk Jenaplanonderwijs. Ouders hebben voor hun kinderen met name gezocht naar scholen met een soortgelijk onderwijsconcept. Deze keuze vindt geen bescherming in de keuzevrijheid zoals opgenomen in de grondwet, zodat dit argument geen doel treft. Verder is de Commissie van oordeel dat het door de OMR ingenomen standpunt dat het bevoegd gezag dient over te gaan tot vergoeding van een vastgesteld bedrag van € 400,- per leerling per nog te volgen schooljaar op de basisschool niet redelijk is. Niet alleen is het bedrag niet onderbouwd met een kostenraming, maar bovendien geldt dat de leerlingen naar verschillende scholen zijn overgestapt, zodat een eenvormige regeling zoals voorgesteld geen recht doet aan de feitelijke situatie van alle leerlingen.

Tot slot geldt dat daargelaten of kan worden gezegd dat een regeling van de gevolgen voor ouders en leerlingen uit zijn aard wel de juiste plaats is voor het maken van excuses t.a.v. gevolgde medezeggenschapstrajecten, de Commissie onvoldoende aanleiding ziet om vanwege het uitblijven van excuses te oordelen dat de OMR in redelijkheid zijn instemming heeft kunnen onthouden.

Het voorgaande betekent dat de OMR niet in redelijkheid tot het onthouden van instemming heeft kunnen komen, zodat de Commissie het bevoegd gezag toestemming geeft om het besluit tot regeling van de gevolgen van de sluiting van basisschool [school] per 1 augustus 2018, zoals verwoord in zijn brief d.d. 11 juni 2018, te nemen.

Dit laat onverlet dat de Commissie begrip kan opbrengen voor de door de OMR ter zitting aangebrachte nuancerings, daar waar zij heeft aangegeven het redelijk te achten dat het bevoegd gezag in individuele gevallen beoordeelt of aan de ouders in gevallen waar wel kosten zijn of worden gemaakt een vergoeding verstrekt. Een dergelijke vergoeding is in het kader van de regels waarop het bevoegd gezag zich heeft beroepen niet principieel uitgesloten en strijdt derhalve niet met artikel 45 WPO, dat ziet op regeling van overblijf(kosten) voor de scholen van het bevoegd gezag, noch met artikel 148 WPO dat ziet op doelbesteding van bekostiging voor materiële instandhouding en personele kosten. De Commissie geeft het bevoegd gezag in overweging overleg te voeren met ouders van ex-leerlingen van [school] over individuele financiële problemen door aantoonbare extra kosten vanwege de keuze van een nieuwe school.

Nalevingsgeschil

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Op grond van artikel 31 lid 1 Wms neemt de Commissie kennis van geschillen, bedoeld in de artikelen 32, 33, 34 en 35. Ingevolge artikel 35 lid 1 in verbinding met artikel 37 Wms kan de OMR aan de Commissie een geschil voorleggen inzake naleving door het bevoegd gezag van de bij of krachtens de Wms geldende verplichtingen jegens de OMR.

De OMR heeft de Commissie verzocht te bepalen dat het bevoegd gezag artikel 28 Wms jegens de OMR dient na te leven, waarbij de Commissie het bevoegd gezag dient te veroordelen in de kosten van de OMR van zowel het instemmingsgeschil als in de kosten van het (afzonderlijke) geding inzake de naleving van artikel 28 Wms. De Commissie leest dit als een verzoek van de OMR om te bepalen dat de kosten van het voeren van het onderhavige geding voor de Commissie met betrekking tot het instemmingsgeschil en het nalevingsgeschil ten laste komen van het bevoegd gezag.

Aldus is er sprake van een geschil over de naleving van een op grond van de Wms geldende verplichting van het bevoegd gezag jegens de OMR, zodat de Commissie bevoegd is kennis te nemen van het geschil en is de OMR ontvankelijk in haar verzoek.

De kosten van het voeren van rechtsgedingen

Kosten van het instemmingsgeschil

Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is de Commissie gebleken dat het bevoegd gezag meermaals (een eerste maal reeds bij aanvang van de ondersteuning op 10 januari 2018) de gemachtigde van de OMR heeft verzocht om een opgave van de te maken kosten. De gemachtigde heeft telkens aangegeven hiertoe niet in staat te zijn. In de beschikking van de Ondernemingskamer van het Gerechtshof Amsterdam d.d. 25 september 2018 (zaaknummer 200.236.222/01 OK, ECLI:NL:GHAM:2018:3434) heeft de Ondernemingskamer over het begrip "De redelijkerwijs noodzakelijke kosten van het raadplegen van een deskundige" het volgende bepaald: "dat ingevolge artikel 28 lid 2 Wms alleen de kosten ten laste van het bevoegd gezag komen die redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de vervulling van de taak van de medezeggenschapsraad en haar geledingen. Het bevoegd gezag zal moeten beoordelen of daarvan in een concreet geval sprake is. Dit betekent dat de OMR die een deskundige wil raadplegen en vraagt te bevestigen dat de kosten daarvan door het bevoegd gezag gedragen zullen worden, voldoende gegevens zal moeten aanreiken om het bevoegd gezag in staat te stellen die beoordeling te maken. Daarbij is in ieder geval te denken aan een concrete omschrijving van het onderwerp waarover de OMR een deskundige wenst te raadplegen, een toelichting

waarom het in dit geval redelijkerwijs noodzakelijk is daarover een deskundige te raadplegen en een opgave van de daaraan verbonden kosten.”

Deze lijn van de Ondernemingskamer aanhoudend, is de Commissie van oordeel dat de gemachtigde van de OMR niet juist heeft gehandeld door geen opgave van de te maken kosten te vertrekken toen het bevoegd gezag hem daar om vroeg. Dit valt de OMR, namens wie de gemachtigde optrad, aan te rekenen. Als het voor de gemachtigde al niet mogelijk zou zijn geweest om voor een langere termijn een overzicht te verstrekken, dan had hij dat wel moeten doen voor de termijn waarvoor dit voor hem wel mogelijk was. Niet valt in te zien dat er voor de korte termijn geen opgave gedaan kon worden.

Het voorgaande geldt mutatis mutandis voor de kosten van het voeren van het instemmingsgeschil. Nadat de OMR haar instemming aan het voorstel van het bevoegd gezag had onthouden, heeft het bevoegd gezag het instemmingsgeschil bij de Commissie ingediend om vervolgens op 12 september 2018 de gronden van het geschil in te dienen. Bij brief van gelijke datum heeft het bevoegd gezag de gemachtigde van de OMR ervan op de hoogte gesteld dat zijn facturen niet meer betaald zullen worden, waarbij het bevoegd gezag heeft gerefereerd aan het feit dat de gemachtigde van de OMR volhard heeft in het niet verstrekken van een kostenopgave. Onder deze omstandigheden had het op de weg van de gemachtigde van de OMR gelegen om, voordat hij de OMR zou gaan bijstaan in het instemmingsgeschil, een opgave te verstrekken van de te maken kosten. Immers, de werkzaamheden van de gemachtigde veranderden van aard, namelijk van advisering naar het voeren van een rechtsgeding, en het bevoegd gezag had nogmaals expliciet zijn standpunt ten aanzien van het verstrekken van een kostenopgave kenbaar gemaakt. Desondanks heeft de gemachtigde wederom geen opgave van te maken kosten verstrekt.

Omdat de OMR het bevoegd gezag niet in de gelegenheid heeft gesteld om zich een oordeel te vormen over de noodzakelijkheid van de te maken kosten van advisering en van rechtsbijstand in het instemmingsgeschil, kunnen de kosten voor het voeren van het instemmingsgeschil naar het oordeel van de Commissie niet worden aangemerkt als redelijkerwijs noodzakelijke kosten als bedoeld in artikel 28 lid 2 Wms, zodat het bevoegd gezag deze kosten niet hoeft te vergoeden.

Ter voorlichting van partijen voegt de Commissie hieraan toe dat problemen over kostenvergoedingen als hier aan de orde reeds op voorhand begrensd kunnen worden, door uitvoering te geven aan het gestelde in artikel 28 lid 2 Wms laatste twee volzinnen, waarin is bepaald dat het bevoegd gezag de kosten die de MR in enig jaar zal maken in overeenstemming met de MR kan vaststellen op een bepaald bedrag. Overschrijding van dit bedrag kan slechts plaatsvinden met toestemming van het bevoegd gezag.

Het nalevingsgeschil

Kosten van het nalevingsgeschil

Voor wat betreft de kosten van het voeren van het nalevingsgeschil overweegt de Commissie dat blijkens de wetsgeschiedenis (MvT, Kamerstukken II, 2014/15, 34251, nr. 3 p. 43) de kosten van een nalevingsgeschil over de vergoeding van de kosten van rechtsbijstand in een geschil bij de Commissie en de Ondernemingskamer in ieder geval worden aangemerkt als redelijkerwijs noodzakelijke kosten, onafhankelijk van de vraag welke partij in het ongelijk wordt gesteld. Derhalve komen die kosten voor vergoeding door het bevoegd gezag in aanmerking. Omdat het voeren van het nalevingsgeschil in dit geval grotendeels feitelijk samenvalt met het voeren van het instemmingsgeschil, zal de Commissie deze kosten als volgt vaststellen: de

voorbereiding van het geschil wordt gesteld op anderhalf uur, het opstellen van het verweerschrift op twee uur, de zitting inclusief reistijd op twee uur en voor- nabespreking zitting anderhalf uur.

Uitgaande van het uurtarief van de gemachtigde van € 160,- exclusief btw, betekent dit dat zeven uur ten laste van het bevoegd gezag komen, zijnde € 1120,- exclusief btw.

5. **BESLISSING**

Op grond van bovenstaande overwegingen:

- geeft de Commissie het bevoegd gezag toestemming het besluit te nemen tot regeling van de gevolgen van de sluiting van basisschool [school] per 1 augustus 2018, zoals verwoord in zijn instemmingsverzoek aan de OMR d.d. 25 juni 2018;
- wijst de Commissie het verzoek van de OMR met betrekking tot de vergoeding van kosten van het voeren van het instemmingsgeschil af;
- bepaalt de Commissie dat de kosten van de OMR voor het voeren van het nalevingsgeschil ten laste komen van het bevoegd gezag tot een bedrag van in totaal € 1120,- exclusief btw;

Vastgesteld te Utrecht op 14 december 2018 door mr. D.J.B. de Wolff, voorzitter, drs. H.J. van Rooijen en prof. mr. D. Mentink, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris.

mr. D.J.B. de Wolff
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 36 lid 1 Wms beroep open bij de Ondernemingskamer van het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam. Het beroep wordt ingediend bij verzoekschrift binnen een maand nadat de verzoeker in beroep van de uitspraak op de hoogte is gesteld.